

stof door zuigen uit een zieke opgenomen had, of dat zij zich ontwikkelde uit water, dat reeds besmet was. Door sterk verontreinigde kleederen van zieken, welke aan anderen te dragen werden gegeven, kon de koorts nooit overgebracht worden. *Stegomyia* kan zich aan allerlei levensomstandigheden aanpassen; zij ontwikkelt zich zoowel in putten van 50 meter diepte, als in restantjes regenwater in een pot; en zelfs zeepwater biedt haar hiertoe eene zeer gunstige gelegenheid.

A. J. VAN ROSSUM.

Zwermen van Bootsmannetjes.

Het is bekend, dat de gewone rugzwenmer, *Notonecta glaucus* L., des nachts vliegt en Simpson geeft aan, dat hij in September 1846 een zwerm, die vijf en twintig Engelsche mijlen lang was, aan den Mississippi waargenomen heeft. Prowazek bericht nu in Zeitschr. f. wissensch. Insektenbiologie, Husum, Bd. I p. 67, dat gedurende twee zomers te Rovigno, op rustige avonden in het midden van Augustus, deze waterwantsen in tamelijk groot aantal tegen de verlichte vensters van het Zoölogische station aanvlogen. In de nabijheid zijn geen zoetwaterplassen; zij moesten dus uit het ongeveer $\frac{3}{4}$ uur gaans verwijderde Lago di Van gekomen en over een inham der zee gevlogen zijn.

A. J. VAN ROSSUM.

Assamsche Zijderupsen.

In No. 4 en 5 van «Societas entomologica» komt een opstel voor over «Silk worms of Assam». Behalve de soorten, die gekweekt worden, zijn daar negen «wild silk worms» beschreven, die minderwaardige zijde leveren, of waarvan het afwinden der cocons met te veel bezwaren verbonden is. Onder deze is er eene «Amluri» genaamd (*Cricula trifenestrata*), die het meest op den mango-boom gevonden wordt, maar ook op de wilde theeplant leeft. Deze rups is bedekt met haren, welke bij den mensch huidontsteking veroorzaken. De poppen er van worden echter met smaak